

ALUMINIJ

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GLINICE
IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČ“ KIDRIČEVO

Vloga sindikata in OO ZK v OZD:

Z roko v roki - nerazdružljivo skupaj s člani...

V zadnjem času vse pogosteje slišimo o pripravah za ustanovitev temeljnih organizacij združenega dela, ki bi naj marsikaj spremenile v dosedanem načinu delovanja. Uresničevanje dopolnil k ustavi SFRJ in dopolnil k ustavi SRS kaže sicer, da poteka navidezno počasi, vendar pa je že vse več primerov, ko končno le prehajamo od besed k dejanjem.

Ustanovitev TOZD mora seveda biti zasnovana na koristih v njej združenih delavcev. Jasno pa mora biti vsem, da uveljavljanje njihovega interesa pogojujejo tudi druge okoliščine, katere je brez dvoma nujno potrebno še pred ustanovitvijo dovolj celovito preučiti.

Članom delovne skupnosti je že znano, da je centralni delavski svet na drugi seji spre-

jel »okvirni delovni program« in določil pripravljalne naloge za ustanovitev TOZD. Imenovana je že tudi komisija, delavski sveti OZD pa so že imenovali po enega svojega predstavnika v to komisijo (to že v času, ko pišem ta sestavek, sedaj je stanje že zanesljivo drugačno).

Teh zadev ne bom ponavljal, ker je že tajnik organov samoupravljanja o tem precej

napisal v prejšnji številki našega glasila. Vedeti pa je treba, da ustanavljanje TOZD mora temeljiti na strokovni analizi vseh okoliščin, katere je treba upoštevati zaradi večje družbene in gospodarske učinkovitosti.

Če smo zasledovali potek 23. seje centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, smo med sprejetimi sklepi našli tu-

di sklep, ki se glasi dobesedno takole:

»Ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela mora temeljiti le na skrbnih strokovnih pripravah, ki bodo javno in natančno opredelile tehnološko, organizacijsko in ekonomsko zaokroženost proizvodnje in način gospodarjenja.«

Izoblikovati moramo tak sistem upravljanja družbenih sredstev, da bodo s celotnim dohodkom, ustvarjenim na osnovi sprotne in minulega dela, upravljali delavci v temelj-

ni organizaciji združenega dela.

Iz vsega tega je torej dovolj jasno razvidno, da bo potrebno še mnogo dela, katerega pa bomo morali opraviti s skupnimi močmi — z željo, da bi dosegli nekaj, kar bi, mnogo bolj kot doslej, utrdilo samoupravo delavca v delovni organizaciji.

Tukaj bosta morala imeti svojo besedo tudi sindikat in osnovna organizacija ZK, kajti obravnavane naloge bodo morale biti racionalno razdeljene. To pomeni, da naj bi analizo okoliščin za ustanovitev temeljne organizacije združenega dela ter analizo organizacijskih in ekonomskih razmer pripravili strokovno usposobljeni delavci, medtem ko bi oceno samoupravnih razmer, doseženega in nedoseženega v razvoju samoupravnih odnosov, morale opraviti vse družbeno-politične organizacije v kolektivu, pri čemer seveda najbolj izstopata sindikat in Zveza komunistov.

Priprave za ustanovitev TOZD bodo torej zahtevale veliko dela in truda, katerega pa nam ne sme biti žal, če želimo, da bi ustanovili take organizacije združenega dela, od katerih bomo imeli predvsem ko-

OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE OBČINE PTUJ

Potrebna mnoga usklajevanja

PRVA OBČINSKA KONFERENCA ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE OBČINE PTUJ JE BILA 6. OKTOBRA 1972 V NARODNEM DOMU V PTUJU.

Potem, ko so bili izvoljeni konferenčni organi, je Franc Tetičkovič, sekretar Občinskega komiteja ZK Ptuj podal analizo samoupravnih odnosov in uveljavljanje ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah ter bodočih nalog Zveze sindikatov občine Ptuj.

Sledila je razprava o dokumentih 8. kongresa Zveze sindikatov Slovenije v luči družbeno-ekonomskih problemov sindikalnega članstva v občini Ptuj in sklepanje o predlogih za spremembe in dopolnitve dokumentov. — Občinska konferenca občine Ptuj ni imela pripomb k temu gradivu, zato je bilo sprejeto v predloženi obliki.

Poročilo komisije za organizacijsko in kadrovsko politiko občinskega sveta ZSS Ptuj o izvedbi kandidacijskega postopka za določitev kandidatov za delegate VIII. kongresa Zveze sindikatov Slovenije je podal tov. Fideršek. Konferenca je razpravljala tudi o kandidatih za republiški svet in nadzorni odbor Zveze sindikatov Slovenije ter predlogih za vodilne funkcionarje v teh organih.

Za delegate za VIII. kongres Zveze sindikatov Slovenije so bili izvoljeni:

- iz vrst članov sindikata delavcev industrije in rudarstva Franc Klemenčič in Lizička Kunstek;
- iz vrst članov sindikata delavcev v kmetijstvu, živilski in tobačni industriji: Francka Petrovič;

- iz vrst članov sindikata gradbenih delavcev Rudolf Serdinšek;
- iz vrst članov sindikata delavcev v prometu in zvezah: Martin Hentak;
- iz vrst članov sindikata delavcev storitvenih dejavnosti: Lojzka Gabrovec in Jože Vaupotič;
- iz vrst članov sindikata delavcev družbenih dejavnosti: Franc Fideršek.

Ugotovljeno je bilo, da so delegati konference upoštevali predloge za volitve in da bodo glede na izid volitev na VIII. kongresu sindikata iz ptujske občine delegati iz vseh panog dejavnosti.

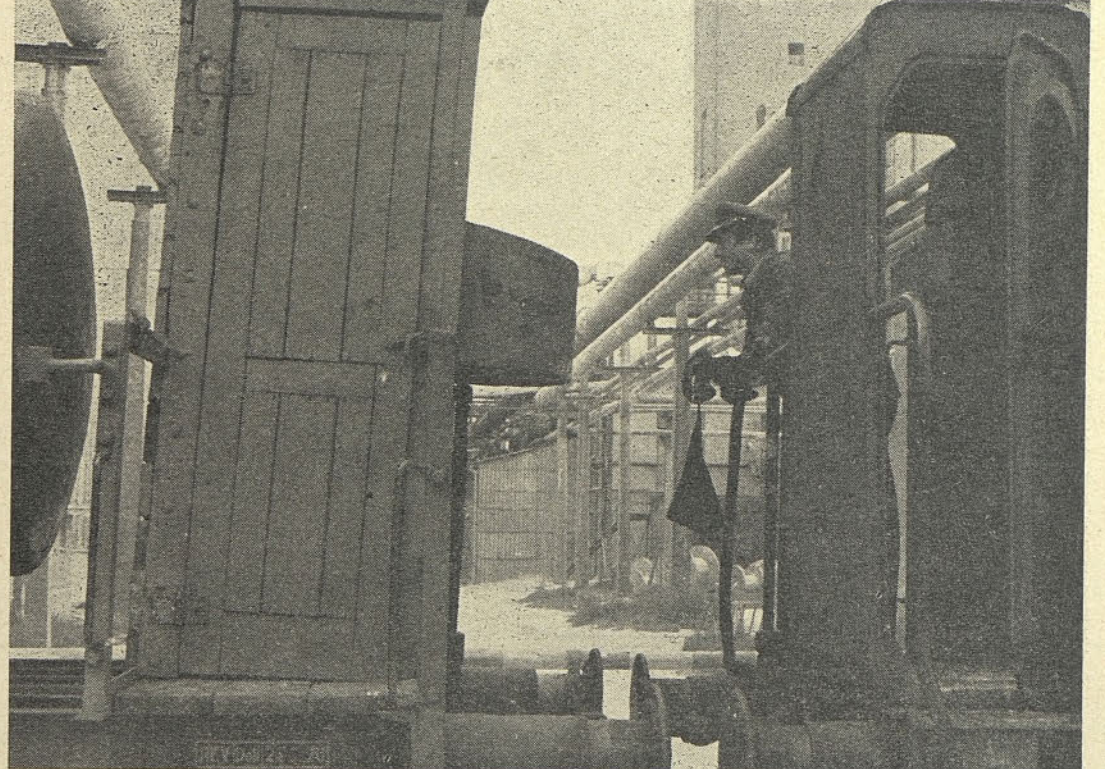
Nadalje je konferenca sprejela naslednje sklepe in priporočila:

1. Prva konferenca Zveze sindikatov občine Ptuj podpira kandidato Franco Laha, VKV strojnika iz TGA »Boris Kidrič« Kidričevo za člana republiškega sveta ZSS, v katerem bo zastopal organizacijo sindikatov občine Ptuj.
2. Prav tako podpira kandidato Julija Planinca za člana RS ZSS, v katerem bo zastopal kmetijstvo in živilsko industrijo z območja severovzhodne Slovenije. Podpira tudi kandidato vseh drugih kandidatov, katere so predlagale občinske organizacije Zveze sindikatov iz vse Slovenije.
3. VIII. kongresu Zveze sindikatov Slovenije predlaga, da se odloči za zaprto kandi-

datno listo, in podpira predlog, da bo na kongresu predlaganih toliko kandidatov za republiški svet in nadzorni odbor, kolikor jih bo voljenih. To utemeljuje s tem, da so bili kandidati izbrani na osnovi najširšega in demokratičnega dogovar-

janja in da le tako lahko zagotovimo strukturo po poklicih, spolu in starosti, predvsem pa, da bodo v republiškem svetu zastopana vsa območja Slovenije.

4. Konferenca predlaga, da bodo za vodilne funkcije v republiškem svetu Zveze sindikatov Slovenije izvoljeni: (Nadaljevanje na 2. strani)

Železničar

Dan mrtvih

Nebroj krizantem, vencev, šopkov cvetja in gorečih svečk bo tudi letošnjega 1. novembra — na Dan mrtvih — pokrilo še sveže in stare grobove, pa tudi grobove tistih, ki spe večni san, pa za njihova imena niti ne vemo...

Naši spomini se bodo spet vračali k tistim, ki so za nas trpeli in se borili, z nami soustvarjali, nam bili najdražji, prijatelji in znanci.

Prvi november združuje — združuje nas še žive, združuje življenje s smrtjo.

Grobovi pa nas tudi opozarjajo, da naj naša življenja uravnavamo v pogojih najboljših medsebojnih človeških od-

nosov — pa najsi bo to na relaciji — človek — človek, sosed — sosed, narod — narod itd., kajti grobovi tudi obtožujejo...

Obtožujejo tiste, ki sejejo gorje in smrt v Vietnamu in povsod drugod, kjer padajo nedolžne žrtve in neprestano sejejo nove grobove.

Naj bo torej spomin na naše mrtve dostojanstven in vreden življenja ljudi, ki vedo biti človek človeku tudi v najtežjih krizah in pretresih. To pa bo hkrati tudi najbolj dostojna oddolžitve spomina na mrtve tovariše in soljudi.

— arko

VLOGA SINDIKATA IN OO ZK V OZD:

Z roko v roki - nerazdružljivo skupaj s člani ...

(Nadaljevanje s 1. strani)
risti v okviru celotne delovne organizacije in naše družbene skupnosti.

Na že prej omenjeni 23. seji CK ZKS je bilo tudi poudarjeno, da je potrebno z ideološko-političnim delom, vplivom in delovnim zgledom nenehno zagotavljati, da se bodo vključili v aktivno izpolnjevanje teh nalog vsi delavci, samoupravni organi, strokovne službe in družbeno-politične organizacije, medtem ko bi morali občinski komiteji ZKS pri tem nenehno analizirati in spremljati razvoj samoupravnih odnosov na svojem območju.

Povsem razumljivo pa nam mora biti, da bodo pri vsem tem nastopile določene težave, zlasti še v prvem obdobju uveljavljanja TOZD; te pa bomo morali prenašati s skup-

nimi močmi in se prav tako s skupnimi močmi boriti za njihovo čimprejšnjo odpravo. Prav pri tem bo morala biti vidna predvsem vloga sindikata in Zveze komunistov, ki se bosta morali boriti za napredne cilje v svoji organizaciji združenega dela; ta pa bi naj pomenila za člane ZK močan preobrat v njihovem delovanju.

Kot je znano, bodo v OZD spet formirane OO ZK ali le grupe, sicer pa to sedaj ni važno; važno pa je, da bodo prav člani ZK v organizaciji združenega dela morali dokazati večjo aktivnost, kot so jo doslej. Osnovna organizacija Zveze komunistov v OZD bo morala stremeti za tem, da bo aktiven prav sleherni član organizacije ZK, saj je bilo doslej zelo opazno, da delo posameznih članov ZK ni bilo

niti malo uspešno, kar pa seveda velja prav tako za člane sindikalnih vodstev itd.

Po ustanovitvi TOZD se bo moralo brez dvoma še marsikaj spremeniti v našem vsakodnevnem delovanju, kajti naloge in tudi odgovornost pred družbo je zares velika, zato brez težav ne bo šlo; tem pa bomo kos samo s skupnimi akcijami in naporji za boljše dosežke na vseh področjih naše ustvarjalnosti.

Sindikati in osnovna organizacija ZK v organizaciji združenega dela bosta morala delovati kot nerazdružljiva ce-

Iz mizarske delavnice

lota — skupno z vodstvi obratov in seveda, kar je najbolj važno, z vsemi člani; ti namreč ne bi smeli trpeti v svojih vrstah takih, ki bi skušali samo živeti na lahek način, ne da bi videli določene probleme, katere je treba reševati s skupnimi akcijami.

Iz naše preteklosti smo se že lahko naučili marsikaj, kar nam bo še kako dobro služilo pri premagovanju mnogih ovir na poti do čimboljših uspehov na vseh področjih naše aktivnosti v delovni organizaciji.

Sleherni član sindikata, predvsem pa še član Zveze komunistov, bo moral s svojim delom dokazati, da je za tako stvar zares ne le z besedami, marveč predvsem z dejanji, kajti le na osnovi dejanj bo mogoče ugotavljati aktivnost vsakega posameznika in njegov prispevek k čimprejšnji realizaciji določil zvezne in republiške ustave.

Vsem nam mora biti jasno, da je temeljna organizacija združenega dela hkrati temeljna oblika združenega dela in da odnosi v njej lahko temeljijo le na delu. Vsi delovni ljudje tvorijo delovno skupnost TOZD in vzpostavljajo medsebojne odnose. Člani delovne skupnosti TOZD so pri urejanju teh medsebojnih odnosov, pri upravljanju in odločanju, dolžni spoštovati načelo enakopravnosti in neposrednosti, kar seveda velja še prav posebej za področje delitve ustvarjenega dohodka.

Vsekakor bomo morali potem, ko bodo že bolj konkretno znane nekatere zadeve, obravnavati vlogo in položaj sindikata kakor tudi OO ZK v TOZD, do takrat pa smo dolžni — vsak po svojih močeh — pomagati, povsod in tam, kjer je taka pomoč potrebna, kajti le s skupnim delom bomo dosegli tudi skupen in zaželen uspeh v naših vsakdanjih družbenih prizadevanjih!

F. M.

Potrebna mnoga usklajevanja

(Nadaljevanje s 1. strani)

— Tone Kropušek za predsednika RS ZSS

— Jože Globačnik in Ivo Tavčar za podpredsednika RS ZSS

— Slavko Grčar za tajnika RS ZSS in

— Jože Pečnik za predsednika nadzornega odbora ZSS.

Po obširni diskusiji je konferenca sprejela naslednje sklepe:

— Gospodarstvo

Podpirati je treba sedanjo usmeritev delitve dohodka, vztrajati pri sestavi srednjeročnih in dolgoročnih programov, ki morajo biti sestavni del srednjeročnega programa občine Ptuj in širše regije. Tej nalogi moramo dati prednost in naj bo ena od osnovnih nalog organov sindikatov in Zveze sindikatov v delovnih organizacijah in v občini.

Nadalje je potrebno dosledno vztrajati pri doslednem spoštovanju stabilizacijskih ukrepov, določenih z zakoni, prevzetih s sporazumi in z lastnimi stabilizacijskimi programi. Povečanje dohodka se mora v večji meri odražati v hitrejši rasti sredstev za razširjeno reprodukcijo, medtem ko je potrebno rast osebnih dohodkov zadržati na dosedanjem nivoju.

— Uveljavljanje samoupravnih sporazumov

Osnovne organizacije sindikatov bodo morale po svojih članih stremeti za tem, da bodo delitvena razmerja v skladu s samoupravnimi sporazumi, da se bo povečala reproduktivna sposobnost in da bo s tem zagotavljana socialna varnost delavcev.

Za odpravo neskladnosti med posameznimi enakovrstnimi delovnimi organizacijami, pa je potrebno, da bo doseženo tudi usklajevanje sporazumov znotraj občine in regije, v katero se gospodarstvo tega območja vključuje po kooperacijskih odnosih. V samoupravne sporazume je potrebno vnesti merila za odmero raznih stroškov, ki so pokrivali iz celotnega dohodka (to so stroški za reprezentanco in reklamo, ker so ti stroški pogosto vir raznih zlorab).

— Področje delitve osebnih dohodkov

V naslednjem obdobju je potrebno, da bodo osebni dohodki v vse večji meri vezani na

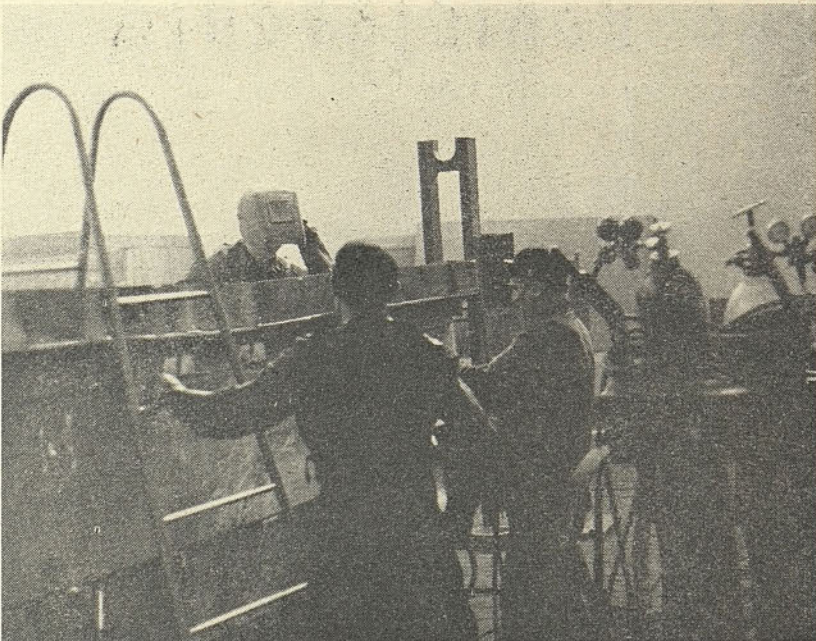
učinek na osnovi realnih meril, startne osnove pa morajo biti določene tako, da bodo zagotavljale eksistenčni minimum vsakemu zaposlenemu delavcu. Zato je potrebno, da bo opravljena korektura dosedanjih pravilnikov o delitvi osebnih dohodkov tako, da bo dosežena čimvečja skladnost teh pravilnikov s cilji, določenimi v samoupravnih sporazumih, da bodo odpravljena neutemeljena nesorazmerja med posameznimi panogami na območju občine Ptuj in da se bodo osebni dohodki približali republiškim povprečjem. Nadalje, da bo dosežen vpliv delavcev na določanje meril in delitev osebnih dohodkov za

Kvalifikacijska struktura zaposlenih se izboljšuje mnogo prepočasno. Naporji osnovnih organizacij sindikatov v delovnih organizacijah, organov sindikatov in Zveze sindikatov v občini Ptuj bodo za izboljšanje stanja na tem področju v naslednjem obdobju usmerjeni k: — uresničevanju take politike na področju šolstva, ki bo zagotavljala: a) vsej mladini ptujske občine najmanj popolno osnovno izobrazbo; b) vsem zaposlenim do 35. leta starosti, ki nimajo dokončane popolne osemletne šole, da jim bo omogočeno doseči popolno osnovno izobrazbo — predvsem po delavski univerzi.

sredstva, namenjena za izobraževanje, naj delovne organizacije združujejo v enotni študentski sklad, kate-rega naloga je, da usmerja enotno študentsko politiko v občini.

— Delavcem, ki se izobražujejo ob delu, je treba dati večjo materialno in moralno pomoč ter jim omogočiti napredovanje po njihovih sposobnostih.

— Usposabljanje delavcev za samoupravljanje je ena od prvenstvenih nalog sindikatov. Osnovne organizacije sindikatov v delovnih organizacijah ptujske občine naj bodo pobudnice za to, da bo v statutih delovnih

Iz strojne delavnice Aluminija

vsa delovna mesta — vsakemu delavcu v delovni organizaciji, zato je potrebno decentralizirati delitev osebnih dohodkov v večjih delovnih organizacijah in to delitev prenesti na temeljne organizacije združenega dela.

— Kadrovska politika in izobraževanje

Prva občinska konferenca ZSS občine Ptuj ugotavlja, da je med vsemi zaposlenimi v občini Ptuj še vse premalo strokovno usposobljenih in izobraženih kadrov, ki bi kot nosilci družbenega, ekonomskega, tehničnega in organizacijsko-poslovnega znanja prispevali večji delež k hitrejšemu razvoju produktivnih sil — za družbeni napredek.

— Zavzemali se bomo za to, da bo slehernemu mlademu človeku dostopna tista stopnja izobrazbe, ki bo v skladu z družbenimi potrebami naše občine in ustrezna njegovim nagnjenjem. Štipendije naj prejemajo vsi mladi ljudje, ki so sposobni za šolanje in katerim bi njihov socialni položaj to oteževal ali celo onemogočil. Sočasno je treba zagotoviti možnost za šolanje in poklicno izobraževanje vsem onim, ki so že zaposleni v delovnih organizacijah in zasedajo delovna mesta, za katera nimajo ustrezne kvalifikacije oz. izobrazbe in ki želijo doseči višjo stopnjo izobrazbe.

— Razdrobljena, nepotročena

organizacij zagotovljeno in omogočeno vsem članom samoupravnih organov in vodstev družbeno-političnih organizacij, da se udeležujejo seminarjev in drugih organiziranih oblik družbenega usposabljanja.

— Osnovne organizacije sindikatov se bodo zavemale za to, da se bodo vodilni delavci v delovnih organizacijah strokovno, družbeno-ekonomsko in idejno politično izpopolnjevali in nenehno spremljali nova znanja, katera prinašata znanstveni in tehnični napredek ter družbeni razvoj.

— Strokovna in družbena usposobljenost ter moralno-politične vrline naj bodo (Nadaljevanje na 3. strani)

človek je človeku volk

Dva zadnja dogodka v naši tovarni sta me vzpodbudila k pisanju tega sestavka, ki ima mogoče nekoliko čuden naslov, vendar ta naslov ustreza dejanju.

Nedavne poplave v severovzhodni Sloveniji so prizadejale veliko škodo in nemalo skrbi ljudem na tem območju.

Republiški svet ZS Slovenije je takoj stopil v akcijo in dal pobudo za splošno akcijo solidarnosti, katero naj bi podprli vsi zaposleni v SRS. Občinski sindikalni svet Ptuj je tudi naši osnovni organizaciji sindikata poslal material v zvezi z akcijo solidarnosti — s pripombo, naj bo ta akcija izvedena v čimkrajšem roku, najpозnejše v dveh mesecih. Naša OOS je takoj ukrepala in posamezni IO pri OZD so sprožili akcijo podpisovanja za 2% enomesečni prispevek poplavljenim območjem.

Zal ta akcija ni našla pravega odmeva med člani naše kolektiva. Naslednji pregled, katerega podajam, bo dovolj povedal o naši »solidarnosti« do poplavljenih območij. Pregled je podan po posameznih OZD in v celoti za našo delovno organizacijo.

OZD Vzdrževanje in delovna sredstva:

zaposlenih	446
glasovalo za 2% prisp.	170
v %	38,15 %

OZD Tovarna aluminija:

zaposlenih	549
glasovalo za 2% prisp.	186
v %	33,9 %

OZD Tovarna glinice:

zaposlenih	372
glasovalo za 2% prisp.	236
v %	63,4 %

OZD Skupne službe:

zaposlenih	506
glasovalo za 2% prisp.	211
v %	41,7 %

Pri tem je treba upoštevati, da akcija v OZD Skupne službe še ni končana.

Od skupaj 1873 zaposlenih je glasovalo za 2% prispevek 803 članov kolektiva ali 42,85% vseh zaposlenih.

Moram naštetih nekaj drastičnih primerov, ki opravičujejo naslov sestavka, vendar pred tem moram izreči vso zahvalo

OZD Tovarna glinice in njenim prizadevnim sindikalnim funkcionarjem.

Najbolj negativen je vsekakor primer obrata elektrodelavnice, v kateri je od 79 zaposlenih glasovalo za 2% prispevek le 7 (sedem) članov ali 0,88% vseh zaposlenih. Nekoliko boljši, vendar še vedno zelo slabi so rezultati v obratu Avtomacije in Strojni delavnici.

Problematično in alarmantno je to, da se je celo 8 članov ZK odločilo proti akciji solidarnosti, čeprav bi pri podobnih akcijah morali biti na samem vrhu liste podpisnikov. To obenem opozarja, da razen sindikata nobena druga družbeno-politična organizacija ni niti poskusila sodelovati pri tej akciji, kljub temu, da domala vsaka v svojem statutu ali pravilniku ima tudi člen, ki obravnava podobne primere in takšne akcije tudi podpira.

Dejstvo je tudi to, da se posamezni predelavci, skupinovodje in celo obratovodje ter vodstveni delavci niso odločili, da podprejo akcijo s svojim podpisom; posledica tega je bila, da se za prispevek niso odločali tudi njihovi podrejeni. Pri tem moramo upoštevati tudi to, da so na omenjena delovna mesta postavljeni ljudje, ki bi razen visokih delovnih in organizacijskih sposobnosti morali imeti tudi VISOKE MORALNE KVALITETE IN DRUŽBENO ZAVEST!

Iz tega se vidi, da smo padli na izpitu človekoljubja in solidarnosti! Človeku se nujno vsiljuje vprašanje: ali za posameznike, razen njihovega ego, obstaja še kdo drug, ali je mogoče, da v borbi za osebni standard pozabljamo na nemočne in prizadete, ali res mora biti človek človeku volk?

Drugi primer

prav tako potrjuje za nas niti malo vzpodbudno dejstvo. Bilo je pred nekaj dnevi, ko je naša OOS prevzela organizacijo nabave jabolk za ozimnico; takrat so se začele dogajati stvari, ki nam niso v čast.

Posamezni sindikalni funkcionarji so se angažirano lotili dela, da bi svojim sodelavcem

in članom delovne organizacije olajšali dobavo jabolk. Poverjeniki sindikata, 6 do 7, so napravili spiske naročnikov in se potem v dveh dneh, ko so jabolka delili, pošteno prepotili in poslušali pikre pripombe na račun sindikata in svojega prizadevanja.

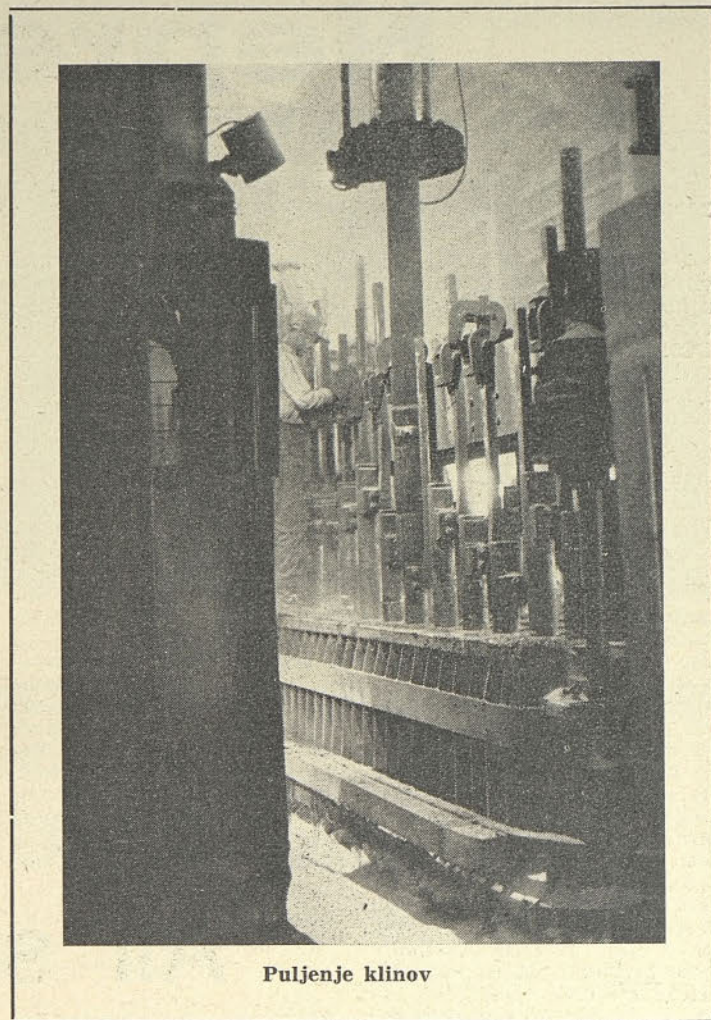
Še posebej se osebno počutim prizadetega, ker sem vložil precej truda za nabavo jabolk in pri tem upošteval, da naši člani sindikata morajo dobiti kvalitetna in poceni jabolka. Razložil sem in vskladiščil 22.000 kg jabolk (enkrat so mi sicer pomagali 4 delavci iz transporta), tri popoldneve sem v svojem prostem času delal skupaj 14 ur, brez kakšnega koli plačila, če ne štejem kot plačilo večkratno zmerjanje ali celo poskus fizičnega obračunavanja.

V splošni gužvi in prerivanju, ki je nastalo pri prvi delitvi jabolk, so se posamezniki obnašali resnično kot volkovi ali še huje. Zgodilo se je tudi to, da so posamezniki vzeli več jabolk kot so plačali in da so jabolka vzeli ljudje, ki jih sploh niso bili naročili. Najbolj hrupni pri tem pa so bili tisti, katerih podpisov ne najdemo na spiskih podpisnikov za pomoč prizadetemu Pomurju.

Popolnoma razumem jezo in razburjenost ljudi, ki so zaradi »solidarnosti« svojih sodelavcev ostali brez jabolk ali pa so dobili manj jabolk, kot so naročili, vendar ne morem opravičiti obnašanja nekaterih med njimi. Večini naročnikov gre zahvala vseh nas, ki smo imeli opravka z nabavo jabolk, ker so bili zelo solidni in dostojni, toda manjšina je bila tako borbena in izven vseh norm korektnega obnašanja, da je »preplavila« večino.

Zato sporočam tej manjšini, v imenu vestnih in prizadevnih sindikalnih funkcionarjev, da sindikalni funkcionar ni ne idiot in ne »trotl« in za svoje volontersko delo ne zasluži zmerjanja ljudi, čigar delovanja v družbeno-političnih organizacijah je enako ničli.

Pri tem bi še rad omenil, da niti Hmezd iz Zalca in ne Kmetijski kombinat Ptuj nista povsem izpolnila vseh obveznosti do nas, oziroma, nista nam dobavila: Hmezd 35 in

Puljenje klinov

KK Ptuj 172 zabojev jabolk, kar pa kritikanti ne vedo.

Vsi, ki delamo, smo izpostavljeni napakam in tudi kritiki in če je ta korektna, umestna in pravočasna, jo moramo sprejeti in svoje napake popraviti. Toda, ali lahko kritizira človek, ki o sindikatu začne razmišljati le pri akcijah, ki so njemu v prid!? Kje se skriva ta individuum, ko je potrebno biti človek, se odreči svojemu prostemu času, delčku svojega standarda — v prid sočloveku? Kako naj obravnavamo ljudi, ki nas zmerjajo, da ne znamo delati in organizirati dela, niso pa pripravljene

ni prevzeti funkcije, prevzeti breme na svoj hrbet in se tudi sami izpostaviti kritiki?

Mislím, da sem s tem sestavkom opravičil naslov, ki je res malo nenavaden in ga uporabljajo v glavnem v kapitalističnem sistemu ob nekoliko drugačnih primerih; kljub dogodkom, katere sem opisal, pa še verjamem v ljudi in pričakujem več samokritičnosti, solidarnosti in sočutja do sočloveka, pričakujem, da nikoli več ne bo potrebno napisati sestavka s takšno tematiko in naslovom.

VV.-

Potrebna mnoga usklajevanja

(Nadaljevanje z 2. strani)

osnovni pogoji pri kandidaturi za vodilno strokovno delovno mesto, zlasti pa še odnos kandidata do samoupravnih pravic proizvajalcev.

— Zavzeti se je potrebno za to, da bo čimprej sprejet družbeni dogovor o enotnih osnovah kadrovske politike v temeljnih organizacijah združenega dela na območju občin Lenart v Slovenskih goricah, Maribor, Ormož, Ptuj in Slovenska Bistrica.

— Sindikati bomo še naprej podpirali družbeno izobraževanje in usposabljanje v okviru delavske univerze.

— Obveščanje

Obveščanje je sestavni del samoupravljanja in demokratizacije odnosov, način za uresničevanje različnih interesov, možnost za preprečevanje različnih konfliktov in način za večje sodelovanje samoupravljalcev. Zato se sindikati občine Ptuj zavzemajo za učinkovito obveščanje zaposlenih v delovnih organizacijah in samoupravnih skupnostih, ki naj bo nepretrgano načrtno komuniciranje med posamezniki, organi in skupinami v delovni skupnosti in naj pomeni neolčljiv del organizacije dela.

Prva konferenca sindikatov občine Ptuj nalaga občinskemu svetu Zveze sindikatov, da

v sodelovanju z odbori sindikatov posameznih dejavnosti in osnovnih organizacij sindikata analizira pravilnost obveščanja v delovnih organizacijah, njegovo organizacijsko, statutarno, kadrovsko in finančno urejenost in učinkovitost. Na osnovi te analize naj potem sestavi konkreten program nalog občinskih organov sindikatov posameznih dejavnosti, Zveze sindikatov in osnovnih organizacij sindikatov, ki morajo biti glavni uresničevalci nalog v zvezi z obveščanjem v delovnih organizacijah.

— Stanovanjska politika

Na področju stanovanjske politike morajo sindikati vztrajati pri tem, da družbeno-politične organizacije občine in Skupščina občine Ptuj pripravijo natančno analizo stanovanjske problematike in potreb, potem pa v kratkem razdobju o njih razpravljajo in sprejmejo ustrezne sklepe.

Za izvajanje sklepov Prve konference Zveze sindikatov občine Ptuj so odgovorne pristojne komisije in predsedstvo občinskega sindikalnega sveta.

Prečiščeno besedilo teh sklepov bo poslano vsem sindikalnim organizacijam.

K.-n.

Strojna delavnica Aluminija

Nepremišljenost

eden od glavnih vzrokov obratnih nesreč

V zadnjem času beležimo vedno več nesreč, katerih pa domala zanesljivo ne bi bilo, če bi ponesrečeni povsem upoštevali varstvene predpise in se strogo držali obratnih navodil in podobno.

V zadnji številki našega tovarniškega lista je bil na zadnji strani objavljen tudi sestavek pod naslovom »VARUJ SI OČI!«, v katerem pisec ugotavlja nekatere pomanjkljivosti, ki bi naj v precejšnji meri botrovale raznim nesrečam, predvsem pa poškodbam oči, ki so naš najbolj dragocen organ, katerega pa zares vse premalo varujemo pred poškodbami.

Popolnoma se strinjam z odstavkom in mnenjem pisca članka, da je ključna točka nadzora nad delavcem njegova nadrejena oseba — predelavec, potem vodja delovne izmene in tako naprej; da so ti nedvomno zares premalo storili za to, da bi svoje podrejene delavce pripravili do tega, da bi nosili predpisana zaščitna sredstva in da bi jih uporabljali tam, kjer pač najbolj obstaja nevarnost za poškodbo oči.

Vsekakor pa k temu dodajam še to, kar je prav tako nesporno, da danes že pretežno večina delavcev nikakor ne razume, da so vsa zaščitna sredstva namenjena za to, da bi obvarovala njihovo zdravje in celo — življenje. Prav zato so mnogi vzroki nesreč v nedisciplini in nepremišljenosti, saj so nekateri že tako trdno prepričani, da se jim ne more prav ničesar pripetiti, ker so pač toliko in toliko let že v tovarni in podobno.

Res je, da bi nadrejeni morali absolutno storiti mnogo več za to, da bi njihovi podrejeni delali čimbolj varno, da bi nedisciplinirane delavce prijavljali tudi za postopek, če se nikakor nočejo držati izdanih navodil in predpisov.

Tu pa se prav zanesljivo prične še drugo poglavje tega dejanja, kajti vsi disciplinski ukrepi, katere izrekajo komisije za izrekanje kazni za kršitve delovnih dolžnosti, ne naletijo na tisto, čemur so pravzaprav namenjeni, da bi namreč vzgojno vplivali na delavca, da bi ta pozneje le sprevidel, kako mu je nekdo s tem hotel pomagati, ne pa ga kaznovati, kot to mnogi mislijo. Vse več je namreč že mnenj »češ, kaj mi pa morejo, tisti opomin ali javni opomin bom že prenesel, kaj več pa mi že domala ne morejo storiti«.

Mislim, da bi bilo treba prav proti kršilcem HTV predpisov strogo postopati in dosledno izvajati prav vse ukrepe, ki so predvideni za kršitelje, ki ne samo, da spravljajo v nevarnost sebe in svoje sodelavce, ampak s svojim dejanjem tudi mnogo škodujejo celotni delovni skupnosti, ki mora nositi težko breme zaradi njihove nediscipline in nepremišljenosti. Mnogo izgubljenih delovnih ur je hudo breme ne le za podjetje, ampak tudi za tiste sodelavce, ki morajo v času odsotnosti ponesrečenih delati namesto njih, za tako dodatno delo pa ne dobijo prav nič več, kot da opravljajo le svoje normalno delo.

Tudi pisec članka ugotavlja, da so vsi disciplinski ukrepi proti takim delavcem žal ostali brez uspeha, kar dokazuje tudi precejšen porast nesreč v zadnjem času. Zato pa me tudi zanima, kaj naj potem še storijo predpostavljeni, kot sta na pr. predelavec in vodja izmene, če niti ukrepi vodstva obrata, SVD in celo disciplinske komisije nič ne zaležejo? In prav tu bomo morali vsi skupaj poiskati tisto, kar nam

še manjka — to je, da bomo delavca, ki pač nikakor neče upoštevati varstvenih predpisov in obratnih navodil, na vsak način pripravili do tega, da bo to storil, pa naj bo po taki ali drugačni poti!

Kakšni naj bodo ti ukrepi, moramo še razmisliti in na vsak način ustrezno ukrepati. Precejšnje število poškodb oči, pa je kajpak vprašanje záse. Med tistimi, ki imajo poškodovane oči, je precej takih delavcev, ki so nosili zaščitna očala, pa jim je lug prav tako prišel do oči. Tukaj bo SVD morala temeljito raziskati vzroke in se skušati dokopati do ustreznih rešitev. Ugotoviti je treba predvsem, če sedanja zaščitna očala zares varujejo delavce pred poškodbami z lugom. Res je, da v dokajšnji meri prispevajo k temu, da preprečijo najhujše, ne pa povsem. Seveda pa s tem nikakor nočem reči, da je to le naloga SVD, am-

pak smo dolžni prav vsi iskati ustrezne rešitve, med katerimi je nedvomno prva ta, da se bo sleherni delavec varoval predvsem sam, da bo upošteval vsa veljavna obratna navodila in HTV predpise, ki so osnovni in glavni pogoj za varno delo.

Žalostno je namreč dejstvo, da se vsi vemo zaščititi nekaj časa za tem, ko je nekdo moral svojo nepazljivost plačati celo z življenjem, sčasoma pa na vse zopet pozabimo in tako izzivamo sami sebe, tako pa se neizbežno izpostavljamu preteči nesreči, ki je mnogokrat huda — s težkimi posledicami, saj človek ostane bodisi težak invalid ali pa družina brez očeta in skrbnika.

Ne vem, če vsa ta dejstva delavci ne vidijo in jih nikakor ne želijo upoštevati, saj je prvo dolžan vsak sam, da skrbi za svoje zdravje in življenje že zaradi svojega inte-

resa, če že ne zaradi koristi podjetja in skupnosti. Prava resnica je, da danes mnogi delavci nikakor nočejo več nositi zaščitnih sredstev — od očal do čelad, kot da je vse to bilo nabavljeno za lepe denarje samo zaradi kapric določenih ljudi, kot to mnogi morda mislijo. Očala so do danes že mnogim rešila vid — to je brez vsakega dvoma, pa tudi čelada je že mnoge obvarovala pred poškodbami na glavi, predvsem številnimi buškami, kar pa je tudi že nekaj.

Ena od zadnjih nesreč v Glinici, ko je počilo ohišje na povratni loputi na lužnem cevovodu, pa me je napotila k razmišljanju o še enem problemu, katerega bo vsekakor potrebno tehtno analizirati. Na nekatera delovna mesta so namreč razporejeni delavci tako, da je v enem oddelku en sam delavec in upravlja celo visokotlačne posode. Ta nesreča, ki pa na srečo ni bila hujša, nam je dala vedeti, da na takih delovnih mestih nikakor

ne more delati en sam delavec, saj bi se lahko pripetilo, da bi ostal pod lužnim curkom brez vsake pomoči, dokler ne bi podlegel. Predelavec in vodja izmene prav gotovo ne moreta biti vedno in povsod prisotna!

Menim, da so to primeri, mimo katerih nikakor ne moremo z zaprtimi očmi in bo o njih potrebno spregovoriti na sejah HTV komisij in samoupravnih organov. Res je, da so to le posamezni primeri, vendar pa nam vsekakor nakazujejo nekaj, kar smo morda spregledali nehote, ne da bi se zavedali morebitnih posledic; vedeti namreč moramo, da je potrebno ukrepati pravočasno, kajti zvonjenje po točci je prepozno in človeškega življenja ali dragocenejšega časa ne moremo več nadoknaditi. Nad tem pa bi se resnično moral zamisliti sleherni proizvajalec — na svojem delovnem mestu in ob vsakem času!

F. M.

Ali smo zares solidarni?

Elementarne nesreče so danes zlo vsega človeštva, saj smo domala vsak dan priča različnim poročilom z vseh strani sveta, ki govorijo o katastrofalnih potresih, tajfunih, požarih in strahovitih poplavah.

Vodna stihija, ki je razdivjana, je nedvomno največje zlo in nekaj, čemur se ni moč upreti, zato so prav taki ljudje, ki so doživeli katastrofalne poplave, največji reveži, saj so jim poleg dragocenih življenj njihovih najdražjih, porušeni hiš in uničenih pridelkov ostale v srcih nezacelejene rane in so tako fizično kot psihično povsem uničeni. Vendar pa jim kljub vsemu temu še ostaja edina tolažba, katero vidijo v solidarnosti vseh tistih, katerih vodna stihija ni dosegla. Od njih tudi upravičeno pričakujejo prvo in najnujnejšo pomoč.

Tako bi naj seveda bilo! Če pa je temu tudi res tako, bomo skušali vsaj malce ugotoviti, analizirati in testirati sami sebe z vprašanjem: »Ali smo zares prav vsi solidarni?«

Letošnje hude poplave v severovzhodni Sloveniji, ki so seveda najbolj prizadele Pomurje in Slovenske gorice, med katerimi je tudi ptujska občina, so prinesle s seboj za mnoge družine hude posledice, katere bodo občutili še nekaj let. Med temi velja omeniti še predvsem Slovenske gorice, katere je pred leti prizadelo hudo neurje s točo, letos pa jim spet niso prizanesle poplave, ki so v njihove domove prinesle skrb, kako bo z njimi naprej. Ta negotovost je brez dvoma povsem razumljiva, kajti vprašanje, kako preživeti, če nimaš potrebnih sredstev, je več kot na mestu! Povsem si upam trditi, da so vsi ti prizadeti ljudje kljub nesreči, katera jih je prizadela, le upali na pomoč tistih, ki tega zla niso doživeli, so pa že — bodisi brali o njih ali celo videli taka razdejavanja, saj druge pomoči žal tako hitro ni. Pregovor, ki pravi, da kdor hitro da, dvakrat da, velja tudi v tem primeru, toda trdim, da to povsem ne velja tudi za nas. Prvič ne za to, ker smo potrebovali precej časa, preden se je kdo spomnil, da je takim družinam potrebna pomoč, in drugič zato, ker smo, kot že mnogokrat, tudi sedaj čakali na določene sugestije in predloge od zgoraj. Način, kako

smo pri nas začeli akcijo solidarnosti, nam je povsem znan in zato ni treba ponavljati, treba pa je vsekakor povedati to, da akcija ni dosegla tistega, kar smo pričakovali. Res je, da vsak član delovne skupnosti razpolaga s svojim osebnim dohodkom in da prav tako sam odloča, ali bo kaj prispeval za določeno stvar ali ne, toda kljub vsemu lahko mirno trdimo, da smo vsi skupaj pričakovali nekaj več. Čeprav sicer ne razpolagam s konkretnimi podatki o uspehu »akcije solidarnosti«, pa menim, da bi moral prav naš delovni kolektiv biti med prvimi, ki bi to akcijo izvedli ta-

predvsem še, če bi si predstavili sliko družine, ki stoji pred porušeno hišo do kolen v vodi in nemilo, brez moči, zre v daljino, upajoč v dobra srca dobrih ljudi, kateri bi jim naj pomagali v prvi sili.

Že prej sem poudaril, da resnično vsak sam razpolaga s svojim denarjem, vendar bi v taki akciji le bilo potrebno sodelovanje tudi tistih, ki so se odločili — proti. Ali so morda kdaj pomislili, da kaj podobnega lahko doleti tudi njih in da bodo takrat tudi sami pričakovali pomoč od ostalih. Prepričan sem, da jo bodo tudi dobili in to celo od tistih, katerim danes sami niso bili voljni pomagati.

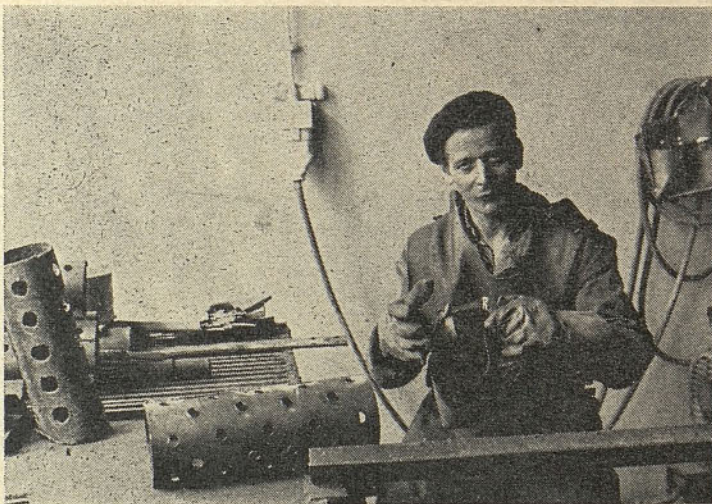
Določeno število ljudi je celo poudarjalo, da bi dali več kot dva procenta, če bi seveda prizadeti prišel osebno k njim

stvari, katere bi morali dobiti zastoj ali po nižji ceni, prav tako kot vsi ostali prizadeti. Vendar je treba tudi poudariti, da je pri vsem tem bilo tudi mnogo napihnjenega prav od tistih ljudi, ki nikoli niso bili pripravljene pomagati svojem bližnjemu v nesreči, da pa so tako pomoč vedno pričakovali od drugih. *Važno je to, da vsak od nas dokaže, da je vedno in povsod voljan pomagati svojim bližnjim v nesreči, pri tem pa ima seveda vso pravico, da se tudi zanima na odgovornih foru-nih, če so ta sredstva uporabljena zares tudi v namene, za katere so bila zbrana.*

Omeniti pa moram še eno zanimivo zadevo, ki pa daje prav tako misliti! V Glinici je bilo konkretno opaziti to, da je akcija solidarnosti bila v precejšnji meri odvisna od pristopa nadrejenih do svojih ljudi, ko so jim tolmačili pomen te akcije ob podpisovanju anketnih listov. Kjer so predelavci konkretno stopili v kontakt z ljudmi, je bil dosežen uspeh; tam pa, kjer so lističe le razdelili, češ: napravi kakor hočeš — saj je to prostovoljno, pa je uspeh izostal. Prav vsi v njegovem oddelku niso podpisali in niso bili voljni žrtvovati skromnih 2 odst. osebnih dohodkov za tiste, ki so njihovo pomoč najbolj pričakovali. Mnogi so se izgovarjali tudi na vsakodnevne podražitve in da sami trpijo, vendar za to ni nobene osnove, kajti take podražitve prizadenejo prav vse in ne le tiste, katerim je to bil povod in vzrok za to, da niso hoteli dati pomoč tistim, kateri so je bili in so je še potrebni. Videti pa je bilo tudi to, da so prav tisti z nižjimi OD bili takoj pripravljene žrtvovati 2 odst., drugi — z večjimi dohodki — pa ne!

Ob koncu nam ostane za razmišljanje le še vprašanje: »Ali smo zares vsi solidarni?«, kajti ob tej akciji smo spet za eno spoznanje bogatejši, za spoznanje, da res ne moremo pričakovati enotne solidarnosti ob raznih morebitnih elementarnih nesrečah, ki so mnogim prinesle gorje, katerega pa nikomur ne želimo; želimo pa prizadetim vedno pomagati, če je to potrebno!

F. M.

Varilec

ko, kot je treba.

Ankete, ki so bile v Glinici (verjetno pa je to bilo tudi drugje, so povsem pokazale, na kakšno solidarnost lahko upajo tisti, katere so prizadela hude poplave. Nekateri trditve, da so bili prizadeti tudi sami, da živijo na poplavljenem območju, da jim je neurje prav tako napravilo škodo na njihovih gospodarskih poslojih, so prav gotovo resnične, toda: ali je res mogoče tudi to, da kljub vsemu le ne bi mogli oddvojiti tista skromna 2 odst. od neto mesečnega osebnega dohodka? Rekel bi, da bi to lahko storili prav vsi,

na dom po denar, s poudarkom, da hočejo pomagati zares tistim, katere so prizadela poplave, ne pa, da vsa ta sredstva gredo v druge namene! Ne bom trdil, da je to res, ker nekaj konkretnega ne vem, vsekakor pa bi taka mnenja bilo potrebno tudi konkretno dokazati. Morda imajo delno prav tisti, ki trdijo, da je tako nezaupanje še vedno zaradi potresa v Skopju pred mnogimi leti, ko so s sredstvi nabavljali avtomobile in podobno, da so prizadeti od toče pred leti v Slovenskih goricah morali kljub zbiranju sredstev kupovati določene

Večja skrb za bolanega človeka

V prvi polovici septembra se je sestel na svoji redni seji IO sindikata Tovarne aluminija. Za sestanek je bil pripravljen in predlagan obširni dnevni red. Prisotni so bili člani IO, direktor Aluminija Vojtek Rajher, dipl. ing. in predsednik DS OZD, Stojan Kerbler, dipl. ing.

Pod prvo točko so prisotni obravnavali pismo predsedništva TZS, predmet razprave je bila akcija za pomoč Pomurju. Iz pisma in iz vseh ostalih virov obveščanja je vsem bilo znano, kakšne škode so nastale ob poplavih v Pomurju; to je relativno reven kraj, zato potekajo akcije v vsej republiki in so člani IO Aluminija bili enotni, da se vključimo v akcijo za pomoč prizadetim.

Na predlog IO sindikata Aluminija in organov upravljanja so bili imenovani kot predstavniki sindikata v odbore pri delavskem svetu trije člani:

v komisijo za izrekanje vzgojnih ukrepov:

Anton Benko;

v odbor za varstvo pri delu:

Drago Dodlek in

v odbor za poslovno politiko

Anton Kosi.

Nadalje so člani razpravljali in bili obveščeni o spremembah v vodstvu sindikata. Ker se je Elektroenergetika priključila k Tovarni aluminija, je bil kooptiran v IO OOS Anton Kosi, delavec v Elektroenergetiki.

V tem delu razprave je bila ena od najpomembnejših točk dnevnega reda — večja skrb o naših članih kolektiva, ki so v bolniškem staležu.

Ugotavljamo, da imamo vse premalo povezave z našimi sodelavci, ki so zboleli in so že daljši čas v bolniškem staležu ali pa v bolnišnici. Dosedanja praksa je bila, da smo bolane tovariše obiskali ob delavskem prazniku — 1. maju in ob tovarniškem prazniku — 21. novembru. Vsekakor je to premalo, nismo pa se zanimali, kako se počutijo in kako živijo naši bolniki.

Za dosedanje obiske nas obvezuje Pravilnik o pomoči članom pri sindikalni organizaciji, kar pa je vse premalo.

Direktor Tovarne aluminija Vojtek Rajher, dipl. ing., je poudaril, da bi bolnikom morali posvetiti večjo skrb in pozornost, ne pa samo dvakrat na leto. Posebej še tistim, ki so preživeli obratne nezgode in ostalim, ki so dalj časa v bolniškem staležu. Redkokdo se je dosedaj zanimal in skrbel, da bi jih obiskal in se prepričal, v kakšnih razmerah živijo, kako se počutijo. Le tako bi bolniki dobili občutek, da jih sodelavci niso pozabili.

Ne sme nam biti glavna in edina dolžnost, da prebijemo 8 ur na delovnem mestu, za drugo pa se ne zanimamo več. Takšni odnosi niso tovariški. Živimo in delamo v družbi s socialistično ureditvijo in bi morala biti skrb za sočloveka, še posebej za bolanega, stalno prisotna med nami. V Tovarni aluminija je po podatkih KSS septembra bilo na BO 15 naših sodelavcev že več kot mesec dni; tudi taki so, ki so v staležu 5 mesecev ali celo leto dni. Tovarna aluminija — pa ne samo ona, temveč ves kolektiv — ima velike izgube zaradi izpada delovne sile. V informacijo navajam številko 50.000 din — to je namreč iz-

guba Tovarne aluminija zaradi bolniških — samo v mesecu avgustu.

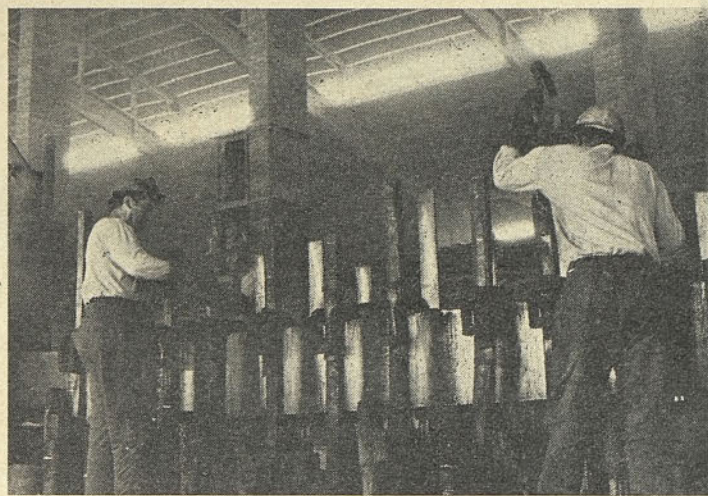
Ob takih številkah se moramo zamisliti in storiti vse, da bo izpadov delovne sile čimmanj — bolanim pa pomagati, da se bodo čimprej vrnili na svoje delovno mesto. Da bi razprava imela svoj zaključek, smo se domenili za konkretne akcije.

Službe Tovarne Aluminija vodijo evidenco o vseh bolanih, posebno še o tistih, ki so v staležu dalj kot mesec dni. Te bomo obiskali na domu ali v bolnišnici, se z njimi pomenili in jim po možnosti pomagali k hitrejši ozdravitvi, pomagali jim bomo reševati njihove probleme.

Na obiske naj bi šli: najozji sodelavec bolanega, predsednik odbora sindikalne organizacije in v dogovoru s KSS — socialni delavec. Nadalje bomo predlagali, da bi spremenili Pravilnik o pomoči članstvu sindikalne organizacije, saj je ta sedaj vse preveč tog.

IO sindikata Aluminija se je seznanil tudi z informacijami, katere je dobil iz pisarne sindikata in od vodstva Tovarne aluminija.

K. A.

Klinarja

IZ INFORMATORJA »GORENJE« VELENJE:

Disciplina in odgovornost

V službi zavarovanja so v letu 1971 opravljali predhodni postopek o ugotavljanju kršitev delovnih dolžnosti. Te dolžnosti so predpisane v Pravilniku o odgovornosti in drugih aktih naših samoupravnih organov.

Kazni za kršitve delovnih dolžnosti je izrekala na javnih obravnavah disciplinska komisija pri delavskem svetu enote Velenje.

V letu 1971 je komisija izrekla 115 kazni zaradi kršitve delovne dolžnosti.

Opomin je dobilo 22 sodelavcev, javni opomin 32, zadnji javni opomin 34. Iz delovne organizacije je bilo izključenih 27 ljudi. V 18 primerih je bil postopek ustavljen brez izrekov kazni.

In kakšni so bili prekrški?

Med pogostimi je komisija najstrožje kaznovala neopravičene izostanke, krajo družbenega premoženja in odklonitev delovnih nalogov. Pojavljali pa so se tudi fizični obračuni s sodelavci, spanje med delovnim časom, zapustitev delovnega mesta, vinjenost ali vna-

šanje alkohola na delovno mesto, malomarnost pri delu in podobno.

Poleg teh 115 kazni pa je morala disciplinska komisija izdati tudi 94 odločb o povrnitvi škode, ki je nastala zaradi malomarnega dela. Te odločbe so dosegle skupno vrednost 10.260 novih dinarjev.

Povzetek iz I. polletja 1972

V prvem polletju 1972 je komisija za disciplinske prekrške izrekla 47 kazni in izdala 155 odločb o povrnitvi materialne škode v znesku 12.431,40 novih dinarjev.

Pregled je naslednji:

1. izključitev iz delovne skupnosti	5
2. zadnji javni opomin	19
3. javni opomin	8
4. opomin	15

Vzroki so podobni kot v letu 1971. To so kraje, povzročitev škarta, vinjenost, malomarnost, pretep, neopravičeni izostanki, itd.

Od 1. julija do 10. septembra 1972 je komisija obravnavala še 42 primerov prekrškov.

Podatki kažejo, da bo številčno v letu 1972 več kršitev kot v preteklem letu.

Če upoštevamo povečano število zaposlenih, bi lahko predvidevali, da bodo kršitve nekoliko manj pogoste. V tej smeri si prizadevajmo še v naprej!

Prihodi na delo

Podjetje je okrepilo kontrolo prihodov na delo. Kontrolo opravljajo pristojni organi službe zavarovanja. Splošni akt podjetja določa, da mora sodelavec priti do vratarnice 5 minut pred pričetkom delovnega časa.

Poznejši prihod se šteje za zamudo.

Odhodi na malico

Prav tako je podjetje uvedlo kontrolo točnega prihajanja in odhajanja z malice. Ti prihodi morajo biti v skladu s predpisanim razporedom za posamezne službe in oddelke.

Zapustitev delovnega mesta

Dosledno bo izvajana kontrola odhodov z delovnega mesta, za kar bodo odgovorni predvsem neposredno nadrejeni sodelavci, šefi obratov in služb. Opazili smo namreč primere prezgodnjega odhoda z dela. Delovna mesta so ostajala nepospravljena.

Člani kolektiva, ki ne bodo spoštovali predpisanih časov za prihod na delo, odhod na malico in z malice ter odhode z dela, bodo v skladu z določili pravilnika o odgovornosti neposredno trpeli povzročeno materialno škodo. Poleg materialne odgovornosti pa bodo kršitelji tudi disciplinsko kaznovani. Nadzor vodijo pristojne službe in disciplinska komisija.

Vedenje v restavraciji

Ponovno se iz kuhinje pritožujejo, da še vedno vsi ne odnesejo pladenj k pomivalnemu prostoru. Ali večkratna opozorila res ne zaležejo?

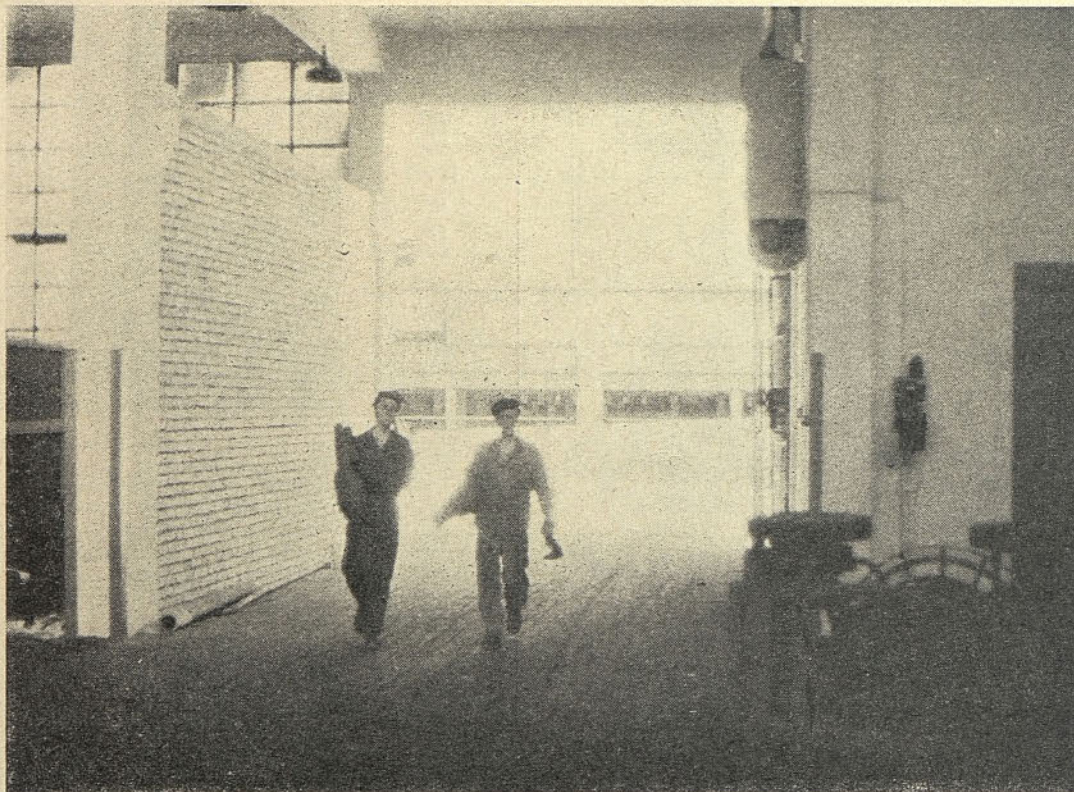
Poglej, če velja tudi zate!

Sprehajanje brez dela po delovnih prostorih ali med objekti podjetja ni dovoljeno. V delovnem času (izven malice) tudi ni dovoljeno nakupovanje v trgovini. Kršitelji te vrste bodo najstrožje disciplinsko in materialno kaznovani.

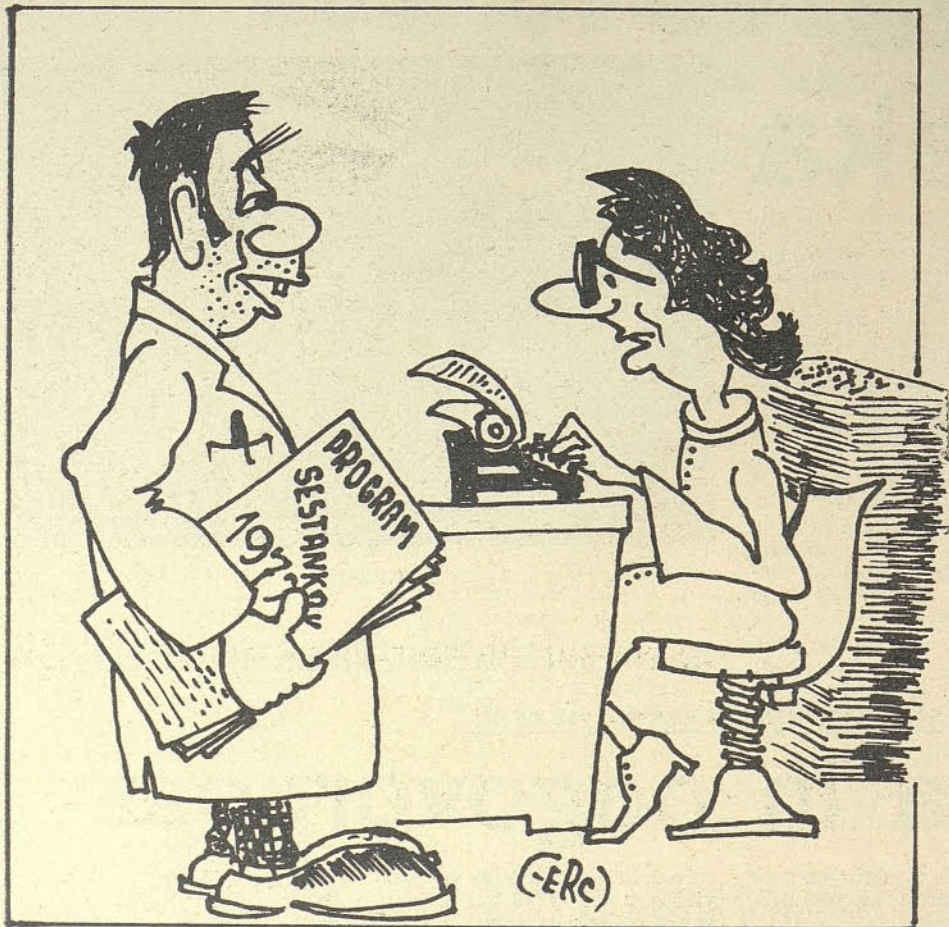
Komentar

Pričakujemo, da ta opozorila ne bodo sprejeta kot poskus posebnega pritiska zaradi vzpostavljanja novega delovnega reda. Delovni red je predpisan. Niti ne smemo razumeti tega kot zastraševanje!

To so prijateljska, a resna opozorila nam vsem. Delovni red in disciplina sta določena s pravilniki, katere je sprejel delavski svet in drugi samoupravni organi. Zato je doma la odveč govoriti o tem, da smo vsi člani kolektiva dolžni upoštevati predpisani delovni red!

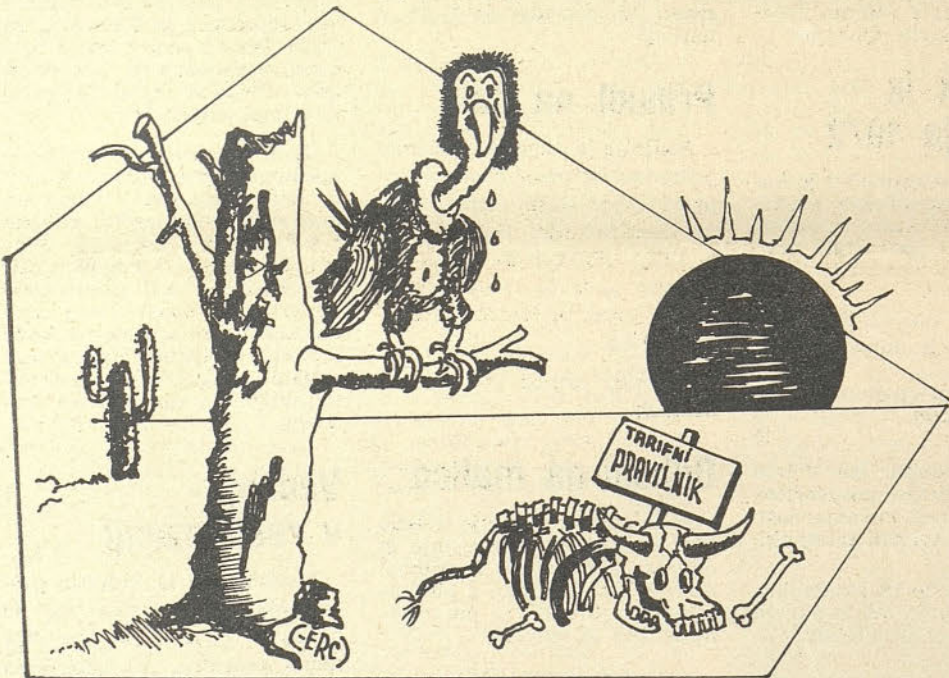

Vhod

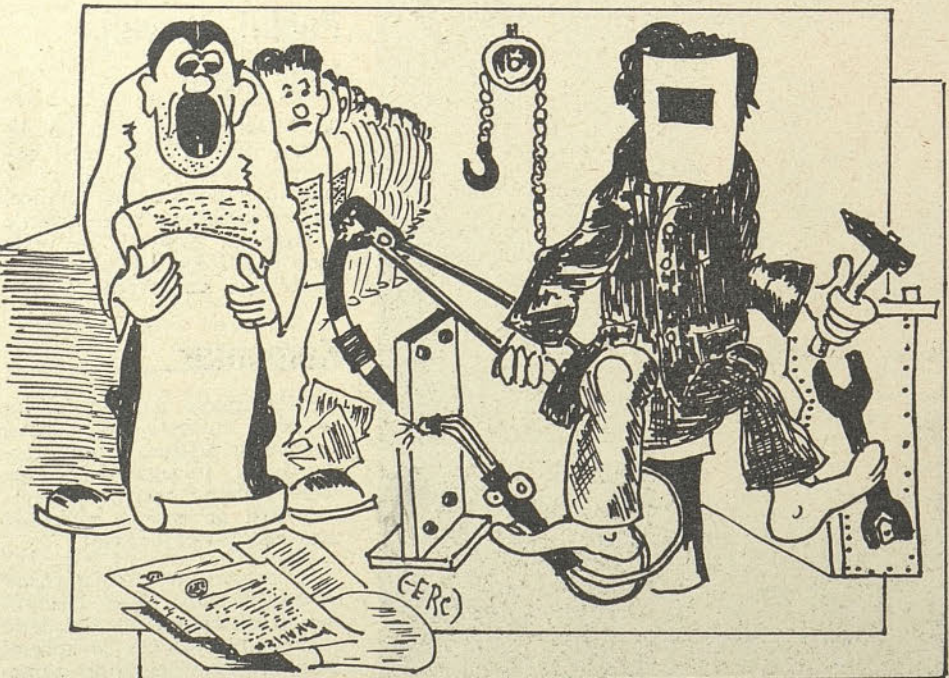

Tovarišica, že spet grem na sestanek, na katerem bomo razpravljali o sestanku, ki bo posvečen zadnjemu sestanku, na katerem bomo razpravljali o bodočih sestankih...

KUBIZEM
BREZ BESED

EKSTREMIZEM

Tovariši in tovarišice, mi smo ugotovili po večletni detaljni analizi, da je pri nas delovna sila še vedno premalo izkoriščena! Opomba karikaturlarja: Opozarjam vse člane kolektiva, da moj psevdonim, podpisan pod karikaturnimi ERC, nima nič skupnega z ELEKTRONSKO-RAČUNSKIM CENTROM

Kapljice humorja - Kapljice humorja - Kapljice humorja

Teden požarne varnosti

Požarnovarnostni teden je že tradicionalna akcija za krepitev obrambe pred požarnimi nevarnostmi. Požari vsako leto prizadenejo marsikoga izmed nas, zelo pogosto pa cele družine, posebno pa delovne organizacije. Zato želimo ob požarnovarnostnem tednu opozoriti vse, naj pravočasno ukrepajo, da bi požar preprečili, če pa je nastal, naj bi ga znali hitro in strokovno pogasiti že na samem začetku — s sredstvi, ki so pri roki.

Ta naša prizadevanja temeljijo na številnih primerih požarov, ki največkrat nastanejo predvsem zaradi nevednosti, malomarnosti in neprevidnosti (33%) ter zaradi igre otrok z ognjem (10%). Ker se ta odstotek požarov ponavlja iz leta v leto, so opozorila gasilske službe namenjena vsem občanom doma in na delovnih mestih, otrokom in staršem, v mestih in na podeželju. Vse želimo opozoriti na požarne nevarnosti, ki neposredno ogrožajo človeka in njegovo ter družbeno premoženje.

Dejstvo je, da je samozaščita ena od najšibkejših točk preventivne zaščite pred požarom, zaradi česar ogenj uničuje za milijarde dinarjev družbenega in zasebnega imetja. Želimo, da to ne bi bilo več tako in da bi požarnovarnostni teden kar najbolj uspel.

GASILSKA ZVEZA SLOVENIJE

Naši bodoči strokovnjaki

Po nekajletnem premoru imamo letos zopet deset študentov na srednji tehniški šoli v Ljubljani — na metalurškem oddelku. Dva obiskujeta 3. letnik in če bosta vestno študirala, ju bomo čez dve leti že videli na delovnih mestih kot metalurška tehnika-pripravnik. Ostalih osem obiskuje prvi letnik te šole in lahko računamo z njimi šele po štirih letih.

Pri metalurških smo se letos prvič lotili načrtnega kadrovanja. Za 1. letnik smo poiskali fante že v 8. razredu osnovnih šol in izbrali samo boljše. Dobili so petmesečno štipendijo — po 300 din — že v drugem polletju osmega razreda, kar jim je prišlo prav za nabavo najnujnejšega pred odhodom v Ljubljano. Vsi stanujejo v internatu, 5 v Domu tehniške šole na Vidovdanski cesti in 3 v Domu gradbene srednje šole v Gerbičevi ulici. Eni kot drugi imajo solidne pogoje za delo — učenje in primerno oskrbo. Tudi finančnih težav nimajo, niti starši, niti sami — vsaj preveč ne. Redna

stov: 1 na ekonomski, 1 na pravni, 3 na naravoslovni — kem., 2 na strojni.

Na mariborskih višjih šolah pa imamo še 4: 1 na pravni, 1 na strojni in 2 na VEKŠ. Skupaj imamo na višjih in visokih šolah 11 študentov.

S študenti pa nimamo takojšnjih stikov, kot z dijaki srednjih šol, kar bomo morali vsekakor nadoknaditi. Nekoliko smo računali na njihovo pobudo, a je ni. Ne bi bilo odveč, če bi se vsi študenti združili in ustanovili klub študentov TGA, kot ga imajo študenti nekaterih podjetij. Vprašanje je, kdo naj bo pobudnik za izpeljavo take ideje.

Za letošnjo jesen ni bila razpisana nobena nova štipendija, od lanskega razpisa pa so še tri proste štipendije: 1 za strojno fakulteto in 2 za FNT — oddelek za metalurgijo.

Štipendije za višje in visoke šole so precej odvisne od marljivosti študenta. Ob vpisu v I. letnik je štipendija 500 din mesečno. Z vsakim opravljenim izpitom je povečana za 10 din in do konca študija lahko

Ob elektrolizi

štipendija v znesku 550 din mesečno krije vse stroške bivanja v domu. Staršem ostane le skrb za obleko in šolske potreščine. Za vsak naslednji letnik bo štipendija povečana za 80 din.

Z vodstvom šole in internatov ima naš Izobraževalni center stalne stike, prav tako tudi z učenci, ker želimo, da bodo fantje, ki so vsi prvič tako daleč od doma, čimlaže prebrodili prve težave v novem okolju.

Na ljubljanskih fakultetah je trenutno 7 naših študenti-

narase do 1.000 din. Tudi v absolventskem stažu (peto leto) je višina štipendije odvisna od števila opravljenih izpitov.

Študentje imajo še eno vzpodbudo: tisti, ki prej diplomira, kot mu poteče absolventski staž, in takoj nastopi službo v podjetju, dobiva štipendijo po pogodbi do konca in povrh še redni osebni dohodek kot pripravnik, kar je lahko vsakemu zadostna vzpodbuda za hitro dokončanje študija. Vsekakor se torej marljivost — izplača.

—čk—

Odgovor na sestavek ali: „Kako daleč sega ljubezen do otrok?“

Lepo in prav je, da se je nekdo spomnil pokritizirati vsakodnevne napake, ki se dogajajo v bloku, pri sosedih po Ptuju, v Kidričevem, pa tudi po drugih mestih naše republike. Vprašanje je pač samo to, če je primerno razpravljati in kritizirati obdolžene otroke ravno po časopisu? Ravno naši otroci so krivi anomalij, ki se dogajajo po bloku, stopnicah, kletih, pred vhodom in na zelenicah. Krivi so, da skačejo in se igrajo, posedajo po stopnicah itd.

Tov. Podbreznikova!
Očitaš nam lastno udobje. Spomni se, kje si odrašala — ali so te starši kot osnovnošolko peljali na apaško gmajno za rokico? Spomni se, kako si iskala družbo in to kjerkoli. Res nihče ni zabeležil škode, ki si jo ti in tvoji sovrstniki prizadeli naravi ali sosedom. Vidiš, drugačno otroštvo si živel, kot ga očitaš našim.

Razumemo tudi to, da še nimaš izkušenj z otroki, katere poniževalno imenuješ — cigani, ko greš mimo njih.

Ne moreš pa razumeti, da je otrok pol dneva v šoli, da ima nato domačo nalogo in da se pač v preostalem skopem času sestaja z vrstniki, pa čeprav po stopniških ali vhidih, s koci za šotor, s punčkami, ročnim delom, šahom in podobno. Ve-

mo, da je tu in tam kakšna nepravilnost, toda če smo jih starši pri tem zalotili, smo se z njimi pogovorili ali jih celo kaznovali.

Veš, tov. Podbreznikova, to so otroci kot povsod po svetu

in na napakah jih vzgajamo. Kot so nam starši želeli vse najlepše in pričakovali od nas vse najboljše, to želimo tudi mi našim otrokom. Sama, iz svojih izkušenj pa vidiš, da ni šlo vse tako, kot so si želeli

starši. Tako tudi ti prezgodaj gledaš in kritiziraš — kaj bo iz naših otrok!

Smešno je to, ko praviš, da te je sram, ko gledaš naše osnovnošolce. Ponosni smo nanje! Pojdi, saj ni daleč do šole,

kjer boš izvedela od pedagogov in strokovnjakov, kako živahna je naša mladina — a ne slaba! Povedali ti bodo, da jih kritizirajo samo laiki in to nevezljivo! Zvedela boš tudi, da naši otroci niso tako slabi in da je v našem bloku mnogo odličnjakov in najboljših učencev.

Strinjamo se s tabo, da bi se dalo v našem bloku marsikaj narediti za otroke, kajti samo peskovnik ni za osnovnošolce.

Praviš, da dobro veš, kaj je hišni svet, predvsem pa predsednik. Koliko dela je imel tvoj mož? Ne spominjamo pa se, koliko uspehov je imel v času svojega predsedovanja. Ali je morda on določil kakšen kot za naše osnovnošolce?

Sprašuješ nas, kako daleč sega ljubezen do otrok? To ti je znano že od tvoje matere. Res je velika! Saj so otroci naša sedanjost in bodočnost.

Če si želiš komoditeto, gojiti lepoto in kulturo svoje okolice, potem poskrbi, saj boš dobro seznanjena z ugodnostmi, ki ti jih nudi tovarna, sezidaj si svoj dom, se reši nemogočega okolja in otrok, katere tako preziraš.

V imenu staršev stan. bloka 46, 48 in 50 na Potrčevi v Ptuju

IVAN POLAJŽER

Eden od stanovanjskih blokov na Potrčevi v Ptuju

Še enkrat:

„Harlem na Potrčevi cesti v Ptuju“

Cenjena sstanovalka!

Ni dovolj, da ponižuješ in blatiš samo nas, s katerimi deliš eno streho. Tvoja razmišljanja gredo celo tako daleč, da verjetno zaradi nepoznavanja grobo žališ tudi tiste, ki s Tvojo vzvišenostjo nimajo nič skupnega. Če gre za nevednost, naj Ti bo oproščeno — za bodoče pa v pouk:

Kdor pozna besedo Harlem pomisli na revno črnsko četrt v New Yorku, kjer noga belca domala ne prestopi meje. V njem živijo ljudje z enakimi navadami kot »boljši beli svet« — le v nečem se ločijo: barva njihove kože je črna. Zato so odrinjeni in prezirani. Krivi so, ker nimajo bele polti. Beli pa skrbijo za to, da je tam »Harlem«.

Zaradi česa nas pa Ti primerjaš s Harlemom? Zaradi tega, ker imamo otroke, ki se zadržujejo po hodnikih, zelenicah, delajo nesnago? In to prav samo naši otroci? V našem bloku ni kriminala, nismo odrinjeni od drugega sveta, tudi otroci so takšni, kot vsi v našem mestu.

Poglejmo po drugih blokih, kjerkoli po Ptuju, v mestih širrom po naši domovini — povsod otroci pred vhodi! Zakaj? Kaj je bilo storjenega za njihovo dobro počutje izven stanovanja in izven šole?

Otrokova duša je samo ena, ta je pri vseh enaka, najsi bo to otrok premožnih ali pa revnih staršev. Vse otroke je treba opozarjati k redu in snagi. Ker pa je otrok tudi človek, človek pa ima najraje prepovedan sad, ga najbolj mika tisto, kar ni dovoljeno, pa čeprav je za to kaznovan.

Kakšen je torej ta njihov prestop? Ali imajo res samo najslabše, pa niti ene dobre lastnosti?

Ni nas sram, če deklice šivajo, pletejo, pa čeprav na stopnišču. Bodo vsaj nekoč morda skrbne gospodinje. Koliko mladih gospodinj danes ne zna držati niti šivanke!

Prepričani pa smo, da te deklice ne demontirajo zvoncev, električnih stikal, ne rezljajo podboje in uničujejo vse, kar se uničiti da.

V našem bloku imamo nekaj fantov — osnovnošolcev. Dvomimo, da bi prav oni bili sposobni večjega demontiranja stikal in ostale električne napeljave. Zivahni so, toda vedno pripravljene vsakomur pomagati.

Marsikomu je tudi znano, da so naši kletni prostori postali prava shramba koles, paketov, zabojev tujih ljudi, ki po mili volji gospodarijo po kletnih hodnikih. Zakaj? Znano je tudi, da so v naših kletnih prostorih bile zabeležene kraje mopedov, dvokoles itd. So to tudi prestopki naših otrok?

Glede preselitve večine stanovalcev v slabše stanovanje pa bi bilo prav, da bi nevtralna komisija raziskala in potrdila, kako so si stanovalci, tudi tisti s skromnimi dohodki, v okviru možnosti, prijetno in estetsko opremili stanovanje.

Kar se tiče sten na stopniščih in v kletih, pa ni nobene razlike med našim blokom in ostalimi stanovanjskimi hišami enake starosti v Ptuju. O tem se lahko z malo dobre volje prepričaš sama.

Stene so obarvane z jubokolorom, ki se da umivati. Ali

so bile kdaj umite, razen tam, kjer jih stranke pred lastnim vhodom same umivajo? Kolikokrat na leto neki so bile umite šipe in aluminijasti okvirji na stopniščih? Vsak gospodar vsaj enkrat tedensko pometa svoje dvorišče — kolikokrat je to pri nas?

Ali pravilnik ne predvideva občasnega pleskanja sten? Vseh sedem let stene še niso bile prebeljene.

Hišni svet bi moral energično ukrepati, takoj odpraviti pomanjkljivosti in bremeniti

povzročitelje škode. Pri tem nam pa Ti s svojim bistrim očesom in prevdarnostjo lahko najbolj pomagaš.

Valerija Čater in starši iz bloka 46, 48 in 50 na Potrčevi cesti.

Utrujena

Ali bo v Kidričevem stal spomenik?

Ko smo letos aprila v Kidričevem proslavljali 60. obletnico rojstva in 19-letnico smrti velikega borca in revolucionarja BORISA KIDRIČA, čigar ime nosijo naše naselje, tovarna, šola in odred tabornikov, smo že tudi mislili na prihodnje leto, ko bomo kar najbolj svečano proslavili 20. obletnico smrti tega velikega moža naše domovine — narodnega heroja, kateremu ni bilo usojeno, da bi dolgo užival sadove velike socialistične revolucije, za katero je prav on dal svoje najdražje — življenje — za boljši kos kruha našega delovnega človeka.

Da ne bi ostalo le pri željah, smo pred nekaj dnevi pričeli uresničevati tisto, kar bi v tem času bilo najbolj aktualno in kar bo seveda zahtevalo tudi mnogo truda, volje in aktivnosti.

Sklicana je bila namreč skupna seja predstavnikov vseh družbeno-političnih organizacij — od KO SZDL, ZB, OO ZKS »Dravsko polje«, ZMS, osnovne šole in seveda — do KS Kidričevo. Na dnevnem redu skupnega posveta je bila informacija o stališčih v zvezi s postavitvijo spomenika Borisu Kidriču in razprava o možnih virih potrebnih sredstev za financiranje tega spomenika. Seveda pa tudi izvolitev delovnega odbora, ki je že dobil tudi popolnoma uradni naslov: odbor za postavitve spomenika Borisu Kidriču v Kidričevem.

Uvodoma so vsi navzoči bili seznanjeni o zamisli te akcije, ki bi naj bila seveda — plod in prispevek vsega prebivalstva in družbeno-političnih organizacij na območju Krajevne skupnosti Kidričevo.

Jasno je bilo tudi povedano, da bosta glavna nosilca te velike akcije Socialistična zveza in Zveza borcev — seveda skupno z drugimi družbeno-političnimi organizacijami in društvi, medtem ko naj bi vso operativno vodstvo prevzela Krajevna skupnost Kidričevo.

Zanimivo je to, da so se prav vsi predstavniki, zbrani na tej skupni seji, popolnoma soglasno strinjali z zamišljeno akcijo in sklenili, da je potrebno vsem prebivalcem naselja Kidričevo in občanom krajevne skupnosti prikazati potrebo po takem spomeniku, katerega si je tako velik mož, kot je bil pokojni Boris Kidrič, povsem zaslužil, saj ima nemalo zaslug za vse, kar imamo danes v našem kraju, ki se menda tudi edini v Jugoslaviji imenuje po njem.

Predračunska vrednost spomenika bo predvidoma znašala okrog 16 do 18 milijonov S din, katere bo vsekakor potrebno zbrati. Zato je bilo na sestanku dogovorjeno, da naj bi določeni del potrebnih sredstev zbrali občani Krajevne skupnosti Kidričevo. Tako naj bi od njih priteklo v namenski sklad 3 milijone S din, enako vsoto naj bi zbrale družbeno-politične organizacije in društva, okrog 6 milijonov S din prispevka pričakujejo od občine in republike, nekaj pa naj bi primaknila tudi delovna skupnost našega podjetja.

Vsem je dobro znano, da edine naselje I v Kidričevem še vedno nima uvedenega krajevnega samopriskupka in da je morda prav sedaj napočil ugoden čas, ko naj bi sleherni stanovalec s svojim skromnim prispevkom dokazal, da je za to veliko akcijo, da je za to, da bi v Kidričevem postavili spomenik pokojnemu revolucionarju.

Vsem mora biti popolnoma jasno, da bo ta akcija lahko

izvedena le s pomočjo vseh nas, zato pa družbeno-politične organizacije v Kidričevem pričakujejo od vseh občanov, da bodo s svojimi prispevki pomagali ustvariti to veliko zamisel in dali svoj delež, za to, da bo Kidričevo dobilo spomenik, ki takemu naselju tudi pripada.

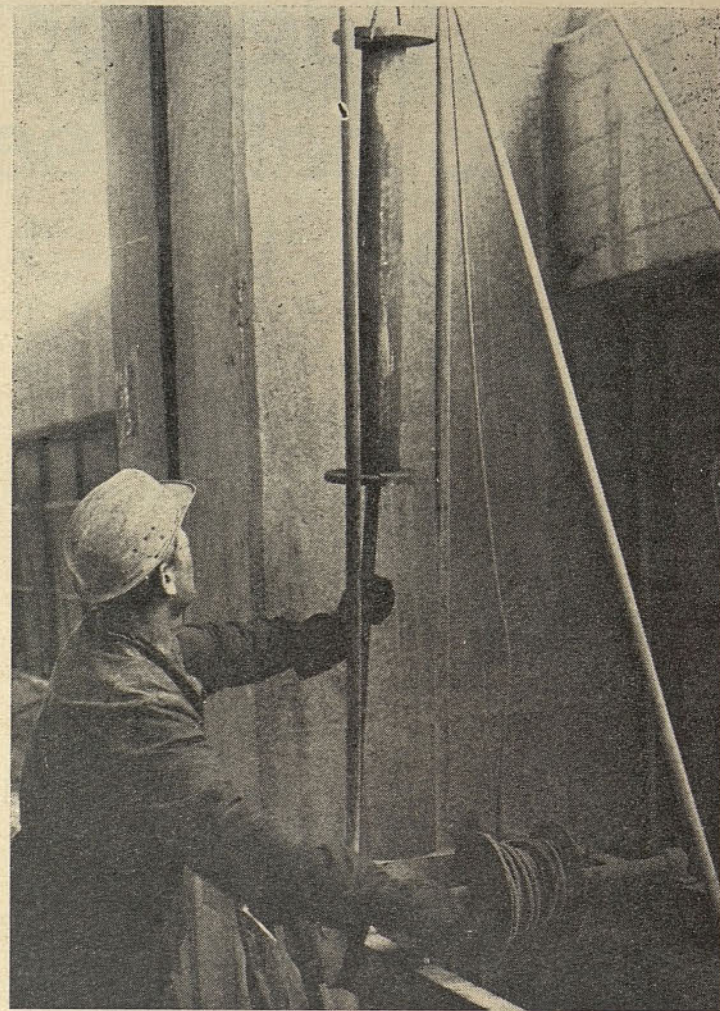
Poleg tega si je delovni odbor določil nalogo, da bo poiskal vse možne vire denarja, da bi bilo mogoče čimprej izvesti to akcijo. Razne značke, dopisnice, razglednice itd. — morda tudi bilten — vse to daje odboru možnosti, da bi laže zbral potrebna sredstva. Prav tako pričakujemo, da se bodo pozivu odbora odzvale tudi druge organizacije in da bo vsaka — po svojih možnostih seveda — prispevala svoj delež; čeprav bo ta še tako malenkosten, bo vendarle — dobrodošel. Prav tako pričakujemo pomoč od vseh občanov Krajevne skupnosti Kidričevo in okolice, ki bodo nedvomno

tem kraju. Zato nam tudi ne more biti vseeno, kako bo izpeljana opisana akcija.

Ze prej sem namreč omenil, da še vedno nimamo uvedenega krajevnega prispevka in da nam prav tako mora biti jasno, da ne bomo vedno dobivali pomoč in dotacije od drugod, če ne bomo pripravili vsaj nekaj žrtvovati tudi sami.

Brez dvoma se bodo našli tudi taki, katerim dobro zamišljena akcija ne bo po godu in bodo tako ali drugače proti temu, da bi to akcijo uspešno zaključili, vendar pa kljub temu še vedno verujemo v zdrave sile — v vse tiste, katerim skromen prispevek ne bo povzročil večjih težav v njihovem družinskem proračunu — obratno, da bo mnogo koristil in prispeval k hitrejši uresnitvi zamišljene akcije.

Omeniti kaže morda še to, da bi bodoči spomenik pokojnemu Kidriču stal pred osnovno šolo in da bi tako bil sočasno končno urejen tudi del

Čiščenje črpalne cevi

nik, saj jim bo trajno prikazoval svetel lik borca za delavske in samoupravne pravice. Pokojni Boris Kidrič je namreč mnogo storil tudi za njih, čeprav le posredno.

S tem bi naše razmišljanje o postavitvi spomenika v Kidričevem lahko tudi zaključili in še enkrat ponovno — v imenu odbora, vseh družbeno-političnih organizacij in sveta krajevne skupnosti — apelirali na vse naše občane, da podprejo to skupno akcijo.

Zato naj ne bi bilo med nami nikogar, ki ne bi dodal kakšnega dinarja, ko bodo občane obiskali člani delovnega odbora ali kdo drugi. Se en-

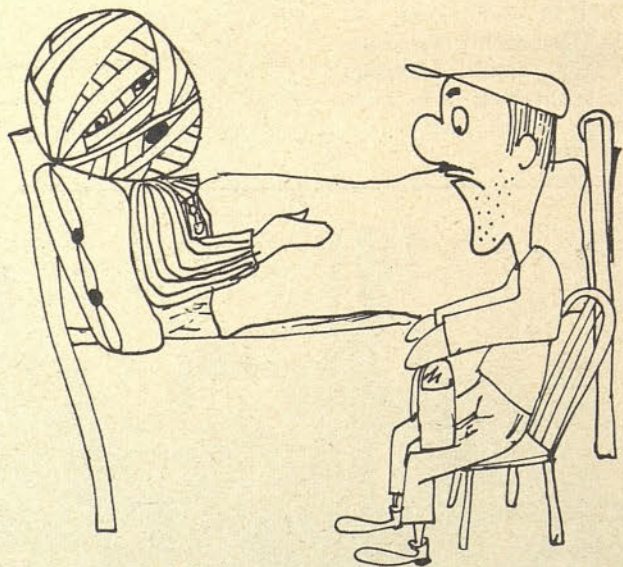
krat poudarjam: od vseh nas je odvisno, ali bomo imeli v Kidričevem spomenik — spo-

**Dopisujte
v ALUMINIJ**

menik pokojnemu narodnemu heroju, našemu BORISU KIDRIČU!

F. M.

Velika nesreča

Delavec Peter se je v obratu hudo ponesrečil. Po nekaj dneh ga je v bolnišnici obiskal iz sosednjega obrata Tone:

»Kako gre, Peter?«

»O, zdaj je že bolje...«

»Ti si poročen, ali ne?«

»Ja, že dvajset let, s Pavlo.«

»Hm..., ja Peter, kako pa je prišlo do nesreče?«

»Saj veš, kako to pride. Zanosila je, pa sva se morala vzeti.«

že z minimalnimi prispevki doprinesli svoj delež k postavitvi spomenika v Kidričevem.

Ali bo potemtakem spomenik stal v Kidričevem, to je v mnogočem odvisno od vseh nas, ki živimo in delamo v

prostora, ki je trenutno še vedno neizkoriščen; s postavitvijo spomenika pa bo vsekakor spremenil svojo sedanjo zunanjo podobo. Prav tako bodo tudi otroci, ki hodijo v to šolo, vedno pazili na ta spome-

ZAHVALA

Ob bridki izgubi očeta, starega očeta in brata

AVGUSTA VRABLA

se po tej poti iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam kakorkoli pomagali ali lajšali žalost ob tem nenadnem, žalostnem dogodku.

Kolektivu in upravi podjetja TGA Kidričevo, sindikalni podružnici, SZDL, ZB, godbi in pevskemu zboru iz Kidričevega, vsem ožjim sodelavcem in sosedom, vsem, ki so njegov prerani grob zasuli z venci in cvetjem in pokojnika spremljali na njegovi zadnji poti, globoka in iskrena zahvala!

ŽALUJOČI DOMAČI

ZAHVALA

Ob mnogo prerani in boleči izgubi moža in očeta

JANEZA VINDIŠA

se najlepše zahvaljujem

delovnemu kolektivu TGA »Boris Kidrič« Kidričevo in sindikalni organizaciji OZD ALUMINIJ

za materialno pomoč in vso skrb, katere sem bila deležna od delovnega kolektiva TGA.

Vsem, ki so mi pomagali, prav prisrčna hvala!

ŽENA MARIJA
HČERKE IVANA,
MILENA IN JOŽICA

IZDAJA CENTRALNI DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN ALUMINIJA »BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO

UREDNIŠKI ODBOR:

Franc Vrlič — predsednik, člani: Ivan Mazera, Vlado Šerc, Konrad Rižnar, dipl. inž. Stojan Kerbler in odgovorni urednik tovarniškega časopisa — Stane Tonejc, dipl. inž.

Tisk: ZGP »Pomurski tisk« v Murski Soboti.

Rokopisov in slik ne vračamo.